

heden – af ind- og udbetalinger til/fra told- og skatteforvaltningen for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen. For så vidt angår baggrund og det overordnede formål med forslaget samt sammenhængen med den overordnede systemmodernisering henvises der til bemærkningerne ovenfor under afsnit 1.1-1.3.

3.1 Saldoprincippet

Skattekontoen bygger på saldoprincippet, dvs. at indbetalinger til told- og skatteforvaltningen, det være sig A-skatter, moms, punktafgifter, told mv. og udbetalinger til virksomheden af f.eks. negativ moms, tilbagebetaling af for meget opkrævede afgifter samt andre udbetalinger fra told- og skatteforvaltningen, indgår ved en samlet opgørelse, hvor udbetalinger til virksomheden modregnes direkte i de krav på indbetalinger, som told- og skatteforvaltningen har på virksomhederne.

I praksis betyder gennemførelsen af skattekontoen, at virksomhederne kommer til at indbetale alle krav til told- og skatteforvaltningen til én og samme konto i stedet for som i dag, hvor virksomhederne indbetaler til forskellige konti afhængig af, om der er tale om A-skatter, moms, punktafgifter, told mv. Virksomhederne får via online-adgang mulighed for løbende at følge med i bevægelserne på skattekontoen.

I lighed med den almindelige terminologi fra bankverdenen anvendes begreberne »debetsaldo« og »kreditsaldo« i forbindelse med skattekontoen. En debetsaldo er udtryk for, at virksomheden har en samlet nettogæld til told- og skatteforvaltningen. Det samlede beløb kan være sammensat af et eller flere enkeltkrav. Omvendt er en kreditsaldo udtryk for, at virksomheden har et samlet nettotilgodehavende hos told- og skatteforvaltningen. Et tilgodehavende, som kan være sammensat af tilbagebetalinger vedrørende flere enkeltkrav.

Modregning sker naturligvis allerede i meget vidt omfang, men forudsætter med de eksisterende opdelte opkrævningssystemer, at oplysninger fra forskellige opkrævningssystemer sammenholdes. Med systemmoderniseringen etableres der en tæt sammenhæng mellem opkrævnings- og inddrivelsessystemerne, som indeholder oplysninger om alle former for betalinger samt om samtlige debitorer. I kraft heraf skabes muligheden for at lade ind- og udbetalinger indgå i en saldoopgørelse, som baseres på, at modregning skal ske automatisk, sådan som det er tilfældet med en bankkonto.

Den eksisterende praksis vedrørende modregning - samt de få egentlige regler på området - vil der ikke

blive ændret i, dvs., at de grundlæggende betingelser om at kravene skal være udjævnelige, afviklingsmodne, gensidige og retskraftige fortsat skal respekteres.

Efter den gældende praksis er det en forudsætning for modregningen, at told- og skatteforvaltningen i forbindelse med, at der foretages modregning, udsender en skriftlig modregningserklæring. Denne erklæring udsendes på normal vis med brevpost. Modregningserklæringen indeholder orientering om den foretagne modregning samt klagevejledning til Landskatteretten. Modregningserklæringen har karakter af et påbud til modtageren. Modtageren kan ikke afvise erklæringen, og erklæringen kræver ikke accept.

Med den automatiske modregning, som er en væsentlig forudsætning for det saldoprincip, som er grundstenen i skattekontoen, bortfalder den skriftlige papirbaserede modregningserklæring. Den papirbaserede modregningserklæring erstattes af en elektronisk »advis«-ordning, således at virksomheden, når den åbner skattekontoen, får en elektronisk meddelelse, som indeholder de samme oplysninger, som den modregningserklæring, der i dag udsendes pr. brev. Herunder oplysninger om muligheden for klage.

Med indførelsen af skattekontoen vil told- og skatteforvaltningens opmærksomhed i opkrævningsmæssig sammenhæng *alene* rette sig mod den til enhver tid værende saldo og ikke mod den eller de enkelte krav, som denne saldo er sammensat. Dette betyder også, at en opkrævning vil rette sig mod den til enhver tid værende saldo, og at beregningen af morarenter vil rette sig mod debetsaldoen og ikke mod det enkelte krav/den enkelte restance.

Da morarenten efter de eksisterende regler ikke er ensartet for de enkelte krav - selvom der med opkrævningsloven er sket en vis harmonisering - er det nødvendigt at harmonisere de enkelte rentesatser, jf. nærmere om fastsættelse af rentesats og renteberegning af henholdsvis en debet- og en kreditsaldo under afsnit 3.5 nedenfor.

I kraft af at told- og skatteforvaltningens fokus udelukkende rettes mod saldoen er det i princippet ikke nødvendigt at angive, hvad en given indbetaling vedrører, idet enhver indbetaling automatisk vil blive anvendt til at nedbringe en eventuel debetsaldo. Af hensyn til told- og skatteforvaltningens regnskabsafregning overfor Finansministeriet og da visse afgifter helt eller delvis opkræves på vegne af EU, vil told- og skatteforvaltningen dog fortsat have behov for at have fuldt overblik over de enkelte kravets størrelse og forfald mv. Told- og skatteforvaltningen vil således på et hvert givet tidspunkt være i stand til at identificere,